

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

7. Miseria hominis à varietate morborum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

cienti? Multi, qui eiusmodi sectioni semel interfuerunt, dixerunt, se posthac nulli amplius interfuturos, ne in alieno corpore vulnerentur. Verum quod vitant in vno genere miseriarum, in alio vel inuiti coguntur intueri. Vbi enim homines non agrotant? vbi non lamentantur? Atque hoc in hac vita humana aspiciere & audire in dies pæne singulos licet. *Mille mali species.*

Plato dicere solebat: *Si me interrogares, quo presente, vel absente melius habeant corpora? responderem utique: Sanitate presente, morbo remoto.* Ex qua vrbe, ex qua arce morbi remouentur? vbi locorum sanitas semper est præsens? Neque Tusculi, neq; Romæ asylym est contra inualetudines: neque rarò in ipso *Tibure Sardinia est*: Immodò sæpe vires vbi sperantur restaurandæ, ibi minuantur. Quid quòd etiam

*Curando fieri quadam maiora videntur
Vulnera, qua melius, non tetigisse, fuit?*

In Taprobana Insula longissimam vitam sine vlllo languore traduci, Artemidorus testatur. At quot in Taprobanam profecti, mortui sunt? Nomina mihi vllum membrum, quod morbo careat infestatore. Pedes podagra, chiragra manus, cacostomachi ventriculo laborant. Alij auribus surdi, alij oculis cæci sunt, alijs dentes, alijs renes dolorem pariunt. Deniq; nulla corporis pars, nullus neruus, nullus locus est, in quo non possit aliquod malum reperiri. *Per singulas membrorum partes, qualiter nullis alijs animalibus, ait historix naturalis Scriptor, certis pestifer calor remeat horis, aut rigore, neque horis modo, sed & diebus noctibusq; arinis, quadrinisq; etiam anno toto.* Ipse cibus, qui est homini ad vitam sustentandam datus, sæpe vitam quatit. Nec sine caussa Diogenes dicere solebat: *Earum domorum, in quibus reperitur copia alimenti, multos esse mures & feles: sic etiam corpora, qua multum sibi caperent, multos quoque morbos asciscere.* Hinc, vt Herodotus tradit, singulis mensibus triduo purgant se Ægyptij, vomendo, atque intestina diluendo, gratia sanitatis conseruandæ: existimantes omnes languores hominibus creari ex cibis. Vnde videas maximè delicatos, & opum abundantia fruentes, sapissimè agrotare,

VII.
Ficin. lib. 5. de
hominis natura.

Ouid. lib. 3. de
Pont. el. 7.

Plin. lib. 7. c.

Plin. lib. 7.
nat. hist. c. 90.

Stob. ferm.
de intemperant.
Herodot. lib.

tare, & maiorem vitæ partem in lecto decumbere. Quid hac felicitate infelicius?

VIII.

Quòd si dicas, non omnes his malis & incommodis corporis affligari, multos ita bene cõstitutos esse, ita valentes, ut nunquam, vel rarò morbus eos inuadat, aut aliud quiddam, quod male corpus afficiat. Haud inficior. At non est semper bonum, in bonis esse, atque omnia ad votum habere. Suspecta est meritò prosperitas, quæ tot præambulum fuit æternæ calamitatis. Enimuerò illi ipsi corpore validi, & membris robusti, quàm multis sunt alijs miseris ac discriminibus obiecti? & quidem tantis, ut in illis legantur, audiantur quàm plurimi perijisse? Quot hominum myriades maris fluctibus haustæ, aut ad scopulos allisæ? quanti exercitus in prælijs ceciderunt, aut in bellis consumpti sunt? quot cum ipsis pagis & vrbibus mortales subitis terræ hiatibus absorpti? quot arborum, aut ædificiorum ruinis obruti? quot alijs alijs casibus miserandum in modum è vita eiecti? configendum nobis interdum cum bestijs, cum feris, cum belluis, & quod longè miserrimum, cum ipsis hominibus, quibus nulli ferè infensores, nulli capitaliores hostes, quàm ipsi homines, inveniuntur. Quid enim sibi vult, aut quò spectat illa machinarum, illa tormentorum bellicorum, illa munitionum, illa ensium, & hastarum tanta varietas & multitudo? An non hæc omnia ab hominibus sunt in hominum perniciem ac necem comparata? O quantopere dolendum est, & quàm multis lachrymis deplorandum, neminem homini ipso homine esse infestiorum? Quid enim, cum videas ceteras animantes communione naturæ inter se congregari; alias ab alijs defendi, atque in diuersa dumtaxat genera scuire, solòne homines tam hostilibus inter se odijs arde; tantas, & tam implacabiles iras gerere, tam foedis, tam crudelibus, & plus quàm belluinis se se modis mutuò dilaniare? ita ut verè homo homini lupus veteri prouerbio dicatur: immò

Dan. 6. & 14.

lupo, immò tigride, immò leone truculentior. Danieli enim Propheta famelici leones nihil nocuerunt, cui non pepercerunt inuidi susurriones. Quanta porrò nobis, & quàm multa discrimina impendent à sicarijs, à latronibus, à veneficis, ab alijs, qui diu noctuque capitibus nostris pestem & exitium machinantur?

Deni-